

Proletariërs van alle landen, verenigt u!

De Stem van de Arbeiders

La Voix des Travailleurs

n° 36

bijdrage tot de kosten 0,60 € - oktober 2013

Uitgave van Arbeidersstrijd - Lutte ouvrière (communistisch trotskistisch)

Lonen en banen eerst !

In dit nummer:

Fortis-proces: beroepsleugenaars

Wilfried Martens, een leven ten dienste van het kapitaal

Duitsland: er is geen mirakel, wel een klassenoorlog!

Verenigde Staten: de winsten herstellen en de uitbuiting

La Voix des Travailleurs existe aussi en français

Ons vel redden

Het Rode Kruis heeft haar jaarverslag voor Europa uitgegeven. «In vergelijking met 2009 zijn er miljoenen mensen meer die in de file staan om voedsel te krijgen en die geen geld meer hebben voor de gezondheidszorg». Een ongeziene toestand sinds... daags na de tweede wereldoorlog.

Gedurende dezelfde periode hebben de dividenden die door de bedrijven werden gegeven, de winsten die uit de speculatie komen, de belastingverlaging voor de rijken het aantal miljonnairs groter gemaakt in België, in Duitsland, in Frankrijk...

Wanneer alle armen zullen eraan beginnen

De nationale bank van België heeft net een studie uitgegeven die zegt dat 20% van de rijkste Belgische huishoudens 61,2% van de rijkdom bezit. Terwijl 20% van de armste huishoudens zich met slechts 0,2% van de rijkdom tevreden moet stellen.

Aan de ene kant een minderheid van zeer rijke mensen, aan de andere kant een meerderheid van armen... Men weet waar men moet het geld gaan halen om de nodige banen te creëren...

Hun fortuinen en onze ellende

Karl Albrecht, de rijkste man in Duitsland en eigenaar van de helft van de Aldi-keten, heeft zijn fortuin met 600 miljoen verhoogd. Die bereikt nu 17,8 miljard euro. De eerste drie fortuinen zijn deze van de twee broers Albrecht en die van de eigenaar van de Lidl.

Sinds de nieuwe verering van de crisis profiteren deze grote fortuinen nog extra meer...

De winsten van tabak brengen ernstige schade toe

Voor de stemming in het Europees parlement over de nieuwe wetgeving voor de tabaksverkoop is het aan het licht gekomen dat de Philip Morris groep meer dan 500.000 euro had uitgegeven om voor 161 lobbyisten persoonlijke gesprekken te krijgen met bijna alle Europese kamerleden.

Roken veroorzaakt longkanker. De tabaksindustrie is één van de metastasen van de kanker van de kapitalistische maatschappij in haar terminale fase.

Intussen in de werld van de burgerij...

Het huis Sotheby's heeft aangekondigd dat ze een witte diamant op de veiling had verkocht voor 30,6 miljoen dollars. Naar het schijnt zijn er rijken genoeg om zo'n som te geven. Sommigen zouden zich al voorbereiden voor de verkoop in Genève van een diamant, roos deze keer, die aan meer dan 60 miljoen dollars wordt geschat. Wat choquerend is, is dat ze zomaar durven paraderen terwijl de armoede overal stijgt.

Deze mensen onteigenen van wat ze aan de gemeenschap hebben gestolen, zou gewoon een daad van volkshygiëne zijn.

Wie zijn we

Voor de militanten die De Stem van de Arbeiders uitgeven is het communisme de enige mogelijke toekomst voor de mensheid die bedreigd wordt door crisis, oorlogen, het opraken van de grondstoffen en van het milieu. Deze belangrijke problemen kunnen niet opgelost worden zonder de huidige kapitalistische maatschappij die in sociale klassen opgesplitst is en op de economische concurrentie en het individualistische egoïsme berust, te doen beëindigen.

We zijn ervan overtuigd dat de werknemers het kapitalisme kunnen vervangen door een vrije, broederlijke en menselijke maatschappij, want ze vormen de meerderheid van de bevolking, ze zijn diegenen die de maatschappij doen draaien, en ze hebben geen belang in het behouden van de huidige maatschappij.

Het is in dit vooruitzicht, dat van Marx, Lenin, Trotsky, dat we het bedrijfsblad De Stem van de Arbeiders uitgeven en uitdelen bij het Audi (VW) fabriek in Vorst en bij Durobor in Zinnik.

Om contact met ons te nemen:

Schrijven naar **BP 62 5100 Jambes**, zonder andere vermelding
of naar **stem.vd.arbeiders@gmail.com**,
of per telefoon aan **0479-44 81 52**.
Website van onze Franse kameraden :
<http://www.lutte-ouvriere.org>
Verantwoordelijke uitgever, P. Lambert, zelfde adres.

Abonnement:

Normaal jaarabo: 10 nummers 8,50 €
Steunabo: 10 nummers 15 € (1 jaar)

Je kunt je op De Stem van de Arbeiders abonneren bij onze kameraden of per zending van uw gegevens en de som van het gekozen abo aan BP 62 5100 Jambes.

De lonen eerst !

De «loonkostenhandicap», hoeveel keer hebben ze dat woord herhaald. Want voor het moment probeert het patronaat een nieuwe wet op te leggen die als doel heeft in de komende jaren de lonen te verminderen. En iedereen zit nu bezig om deze beroemde «handicap» te becijferen. Het Planbureau schat die rond 5,1%; de patronale organisaties rond 20%; de NVA rond 25%; en de syndicale organisaties rond 0,5%. Een verschil in de cijfers dat vooral de vastbeslotenheid weerspiegelt van de enen en de anderen om deze loonvermindering op te leggen... of voor de syndicale leiders het tekort aan vastbeslotenheid om zich hiertegen te verzetten.

Wat de socialistische partijen betreft, hebben ze, voor nu, geweigerd de lonen na 2014 te bevriezen. Ze voorzien ook geen nieuwe wet die “de loonnorm” zou verharderen om de lonen minder te doen stijgen dan in de buurlanden, of die grotere verminderingen zou opleggen. Niet omdat ze tegen deze bezuinigingsmaatregelen ten opzichte van de werkers zijn, maar omdat ze vinden dat het beter zou zijn zo'n beslissing na de verkiezingen te nemen om niet te veel stemmen te verliezen.

Want ze gaan hier allemaal akkoord mee dat het de werkers zijn die zouden kosten, dat ze een «last» zouden zijn en dat het feit dat ze van hun loon willen kunnen leven, een «handicap» is.

En het zijn de verantwoordelijken van de crisis, de patroons die elk jaar miljarden winsten opstapelen zonder niets te doen, die zo spreken! Neen, de werkers kosten niet, ze brengen op! Het zijn de werkers die alle rijkdom creëren en de kapitalisten die ze verspillen, door fabriek tot dood te veroordelen en de werkers tot werkloosheid, omdat dit meer winst opbrengt dan de fabrieken te laten draaien. Het zijn niet de lonen die de economie belemmeren, wel de winsten!

De patroons willen ons doen geloven dat als er ontslagen overal zijn, het door het feit komt dat de lonen te hoog staan?! Een afgezaagd gezegde van afpersers dat men veel te veel heeft gehoord. De laatste dertig jaar werden de lonen door alle manieren belemmerd: door een paar indexsprongen in de jaren 80 en monetaire devaluaties hebben de werkers maanden loon verloren en ze hebben dat nooit teruggekregen; indexmanipulaties – waarvan de belangrijkste de gezondheidsindex in 1993 is geweest

die nu geen rekening meer houdt met de olieprijs – hebben de loonindexering bijna inefficiënt gemaakt; de «loonnorm» van 1996 heeft alle verhoging laten afhangen van die van de buurlanden... En dat allemaal is nog niet genoeg? Omdat de patroons er steeds meer van willen hebben!

De balans van deze decennia achteruitstappen door patronale chantage is rampzalig voor heel de maatschappij. Nieuwe opofferingen aanvaarden om een systeem te redden dat niet gered kan worden zou niets anders doen dan de verlaging van de consumptie te verergeren, samen met de ontslagen, de fabriekssluitingen en de werkloosheid. Men moet zich voorbereiden om de slagen terug te geven. Men moet zich voorbereiden tegenover de vastbeslotenheid van de patroons om ons voor hun winsten te doen opdraaien, onze vastbeslotenheid te stellen om onze lonen te redden!

Iedereen moet werk en loon hebben. En de eerste voorwaarde om het te garanderen is het verbod op ontslagen op te leggen! Als de verkoop daalt, moet het werk onder iedereen verdeeld worden, zonder loonverlies. De kapitalisten moeten van hun winsten nemen, de werkers mogen niet van hun lonen verliezen!

De lonen moeten naar omhoog! Met een loon van minder dan netto 1 600€ kan niemand deftig leven. Dit is wat iedereen moet krijgen. En wanneer de prijzen stijgen, moeten de lonen volgen.

De patroons zullen zeggen dat ze het geld niet hebben? Dat ze dat maar eerst bewijzen! De patroons weten perfect op de centjes na hoeveel de werkers verdienen. Dit houdt hen niet tegen om onze lonen te verlagen terwijl ze al niet voldoen. De werkers moeten de rekeningen van de bedrijven kunnen controleren. Men zou dan zien dat het geld om iedereen een deftig loon betalen, bestaat, en overvloedig!

De werkers die zo simpelweg hun recht op leven eisen, zullen voor onrealistisch en onverantwoordelijk uitgemaakt worden? Maar het zijn de werkers niet die onverantwoordelijk zijn, het zijn de kapitalisten die hun winsten en hun speculatie boven alle menselijk belang stellen. Ze leiden ons van crisis naar crisis en, zoals geschiedenis het getoond heeft, van ellende naar oorlog. Hen laten doen en geloven dat alles nog in orde komt, dit is onrealistisch!

Beroepsleugenaars

Het proces van het faillissement van Fortis is begonnen. Bij deze gelegenheid verneemt men hoe Lippens zijn paniek heeft uitgedrukt in een interne mail naar zijn kornuit Votron over de toestand van Fortis.

Maar de dag nadien verklaarde dezelfde Lippens, met het optimisme van een eerlijke gezinsvader op het gezicht geplakt, aan de aandeelhouders dat er geen beter moment was om in Fortis te investeren.

Zo zijn de patroons – of ze aan het hoofd zitten van banken of andere bedrijven: zelfs aan de aandeelhouders liegen ze schaamteloos, stel je voor aan de werkers!

Hen vertrouwen is dodelijk. En er is maar één middel om hen terug te houden schade toe te brengen: het geheim dat hun zaken beschermt opheffen en zodanig doen dat al hun keuzes en al hun voorstellen onder het toezicht van de werkers gebeuren!

Lonen, pensioenen en uitkeringen moeten stijgen !

De regering herhaalt en herhaalt dat ze de lonen van de topmanagers van de overheidsbedrijven gaat beperken. Dat het nu werkelijk wordt is een andere vraag. En gezien het aantal mandaten van een Cornu (de nieuwe CEO van de NMBS) bijvoorbeeld blijven hun inkomens choquerend. Des te meer als men het resultaat ziet van het afbreken van de openbare diensten waarvan ze verantwoordelijk zijn.

Maar vooral worden deze luidruchtige aankondigingen gedaan precies op hetzelfde moment dat de regering op een nieuwe loonbevriezing werkt – met veel minder lawaai - en op een nieuwe aanval tegen de index.

Dan moet men maar beter wantrouwig zijn : het is niet omdat de lonen van de topmangers wat zouden dalen dat de onze zouden stijgen !

Wilfried Martens, een leven ten dienste van het kapitaal

Wilfried Martens, christendemocraat Premier van 1979 tot 1999 bijna aan één stuk door heeft recht gehad op Staatsbegrafenis. De politieke wereld en de patronale kringen hebben unisono zijn lof gezongen.

Voor de werkers die deze periode hebben beleefd gaat zijn naam gepaard met een eindloze lijst bezuinigingsmaatregelen die het begin van de sociale achteruitgang in de jaren 1980 hebben gekenmerkt.

Het is rond deze tijd dat de kapitalistische klasse heeft beslist de arbeidersklasse aan te vallen om de winsten te herstellen die door de chronische crisis van haar economie aangetast werden. Tot daar toe hadden de werkers van een zekere verbetering van hun levensomstandigheden kunnen genieten. Om het hoofd te bieden aan de noden van de economische groei bedroeg het budget voor het onderwijs 7% van de BBP, tegenover minder dan 4% vandaag. Wat de inkomens van de loontrekkenden betreft, bedroegen ze 72% van de in België gemaakte rijkdom, een percentage dat in 2007 onder de 50% is gegaan, nog voor de uitbarsting van de huidige crisis!

Om zulke achteruitstappen succesvol op te leggen, waren er veel sluwheid en manipulatie van politici nodig, die goed hebben gehandeld als trouwe dienaars van de kapitalistische klasse. Wilfried Martens was er één. Natuurlijk heeft hij kunnen rekenen op de onfeilbare medeplichtigheid van de socialistische leiders en hun bemiddelaars bij de syndicale toppen.

Soms in coalitie met de socialisten, soms met de li-

beralen gaan de christendemocraten, met de CVP, de partij van Wilfried Martens, als leider een lange reeks aanvallen tegen de werkers opleggen. Het blokkeren, en soms zelfs het verminderen, van de lonen gaat een constante politiek zijn: 1981, een indexsprong; 1982, een devaluatie van de frank om de lonen te verlagen; van 1984 tot 1988 een indexsprong elk jaar. Daarbovenop komen er nog de vermindering van de werkloosheidsuitkeringen, van de pensioenen, van het kindergeld, ...

Bezuinigingsmaatregelen die in totaal miljarden euro bedragen en die duizenden banenschrappingen als gevolg hebben in de openbare diensten, in het onderwijs, bij de spoor, in de PTT, ... In plaats hiervan verschijnen de BTK's, de eerste onzekere banen die door de overheid worden betaald en die vandaag het lot van een groot deel van de arbeidersklasse is.

Onder de regeringen Martens begint ook de voorbereidende fase van de privatiseringen, die eruit bestaat de werkers met ambtenaarsstatuut uit de banksector, uit de telecom, uit het vervoer te onderwerpen aan de druk en de onzekerheid van de privé.

Het is ook onder de regeringen Martens dat twee grote "Staatshervormingen" in 1988 en 1989 plaatsvinden, die grotendeels hebben bijgedragen tot het maken van het institutionele kluwen van het federale België met haar 5 regeringen en haar tientallen ministers, en waarvan het grootste resultaat is het voeden en verergeren van de verdelingen van de bevolking op

De energieke manten dienste van het kapitaal.

De stad Antwerpen kondigt haar politiek voor de komende jaren aan. Op het programma, onder anderen, de schrapping van 1420 banen voor 2019. Wat een verlaging van de gemeentelijke banen met 7% betekent.

De Wever die de verkiezingen van 2014 voorbereidt is hier zeer trots op en neemt de houding van de energieke man die aan het probleem van de vergrijzing van de bevolking het hoofd kan bieden : de pensioenen van het stadspersoneel zullen voor de stad duur zijn ? Simpel : laten we het personeel schrappen !

Men zou zich beter van deze politici ontdoen ! De Wever en zijn medemensen in de regeringen zijn van geen nut, in tegenstelling tot het stadspersoneel. En men zou moeten opleggen dat de banken, de grote bedrijven en de rijke van hun fortuinen nemen om de lonen en de pensioenen van het stadspersoneel te betalen.

Martens en Thatcher, twee dienaars van het patronaat.

een taalbasis.

De werkers hebben deze aanval niet verduurd zonder te reageren, integendeel! Tegen de aanval op de lonen, de banenschrappingen, de bezuinigingsmaatregelen, hebben stakingen en groot-schalige mobilisaties in 1981, 1983, 1984, 1987, 1991 plaatsgevonden. Maar hoewel de werkers zelf deze mobilisaties vaak hadden gestart, zijn ze altijd onder de controle gebleven van de syndicale organisaties, in het bijzonder van het ABVV. Het is inderdaad de socialistische syndicale leiders die van het vertrouwen van de werkers profiteren dankzij de toewijding van de meest strijd lustige arbeidersmilitanten, en die tegelijk in de beste positie zitten om de sociale mobilisaties te verlammen en ze tot impasse leiden.

Dit is een werkelijkheid die een man zoals Wilfried Martens nooit vergeten heeft: in zijn antiarbeiderspolitiek heeft hij altijd rekening gehouden met de diepe trouw van de socialistische leiders aan het kapitalisme.

Sprookje of schijn

« Dank u, lieve fee » dit heeft Kris Peeters, Vlaams minister-president, gezegd voor de 1,16 miljard euro die de Vlaamse regering gaat krijgen van de verzekering-sbank KBC.

Dat geld komt eigenlijk van de vergoeding die KBC als prijs van haar redding heeft betaald. Want in 2008-2009 had KBC 7 miljard overheidshulp waarvan de helft van de Vlaamse regering kwam.

Deze Vlaamse hulp van 3,5 miljard had als voorwaarde een vergoeding van 50%, 1,75 miljard dus, die de KBC net betaald heeft door 1,16 miljard te storten.

De «goede fee» KBC die dat geld toebrengt heeft dus in deze zaak 1,75 miljard gewonnen. Het is eerder zij die dankbaar zou moeten zijn.

De hulptrekkers, dat zijn de patroons

Niet alleen heeft hij miljarden aan de KBC gegeven, maar nu plant Kris Peeters de 1,16 miljard die terug zijn voor de « versterking van de competitiviteit » van de bedrijven in Vlaanderen te gebruiken, wat nog meer cadeaus voor de patroons en voor de verantwoordelijken van de crisis betekent.

Woningsplan en rookgordijn

Maggie de Block, de Staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie, doet veel aan communicatiewerk rond haar woningsplan voor daklozen. Maar concreet zijn er slechts € 850 000 voorzien als jaarlijks budget... om een honderdtal daklozen onderdak te geven.

Maar intussen gooit honderdtallen mensen in onze kere toestand op straat met het voorwendsel «de sociale fraude te bestrijden ».

Parlementair gezever

De woordvoerder van de MR-groep in het Parlement, Vincent De Wolf, zegt verontrust te zijn door de werkloosheid : « Brussel heeft een werkloosheidsgraad van 21% tegen 8 in Vlaanderen en 15 in Wallonië. Erger nog : in Brussel is er één baby op vier in een gezin geboren dat geen inkomen uit het werk heeft, terwijl 28% van de bevolking onder de armoededrempel leeft. »

En om uit deze rampzalige situatie te geraken stelt hij voor dat het Brussels gewest de gemeenten en overheidsstructuren aanspoort om de langdurige werklozen tijdelijke banen aan te bieden : « een paar uren per week met terugbetaling of niet. Om het mogelijk te maken voor zij die het wensen buiten te gaan en trots te zijn om de gemeenschap te helpen. »

Tegen de werkloosheid stelt Meneer De Wolf dus tijdelijke banen voor die niet noodzakelijk worden betaald ! Denkt Meneer De Wolf soms dat de trots de werklozen zal helpen om hun facturen te betalen en hun kinderen uit de armoede te trekken ?

Zijn baan verdedigen in Monceau

Donderdag 19 en vrijdag 20 september hebben acties van de spoormannen het spoorverkeer rond Charleroi verlamd. De spoormannen van het rangeerstation van Monceau-Sur-Sambre hebben vernomen dat de directie van B-Logistics van plan was de activiteit van het rangeerstation en van de werkplaats te verminderen, een beslissing die hun banen zwaar bedreigt. De leiders van B-Logistics snoeien in het personeel en in de activiteit om een positief financieel resultaat te boeken met het doel dan door te verkopen. Waarom zouden de spoormannen moeten zonder reactie aanvaarden dat hun toekomst wordt gegijzeld door de aandeelhouders?

De werkers van Caterpillar hebben gelijk zich te verdedigen!

Sinds donderdag 19 september zijn er stakingsacties bij Caterpillar. De werkers hebben vernomen dat de directie, boven het schrappen van 1400 banen, toegevingen wou opleggen aan zij die zouden overblijven. Schrappen van RTT's, annualiseren van de arbeidstijd: de directie wil een maximum flexibiliteit

opleggen om met minder volk te kunnen produceren. Ze eist simpelweg dat de arbeiders zich opofferen om haar in staat te stellen haar winsten nog te verhogen!

De werkers van Caterpillar hebben duizend keer gelijk om deze logica te weigeren!

« Siemens 2014 » : de andere kant van het « Duitse mirakel »

De Duitse groep Siemens die 370 000 werkers ter wereld in dienst heeft, heeft net de komende schrapping van 15 000 banen aangekondigd, waarvan een derde in Duitsland, in het kader van een plan dat « Siemens 2014 » heet.

De doelstelling is om snel 6 miljard te besparen, niet omdat de groep in het rood zou zitten (2012 is één van de beste jaren geweest, met een inkomen dat met 7% gestegen is, van 73 naar 78 miljard euro), maar om de « return on investment » voor de aandeelhouders te verhogen, tot 12%. Niet minder !

Dat « Duitse model » lijkt heel veel op het « model » van alle Ford, Arcelor, Caterpillar en Co. En de enige antwoord van de werkers zowel hier als daar moet een vastbesloten verzet zijn en de wil om het verbod op alle ontslagen op te leggen, door van de winsten te nemen om de banen te redden.

De banken verrijken zich op onze rug en op die van hun bedienden

De laatste 10 jaar hebben de banken 16 000 banen in België geschrapt. En ze voorzien nog 4 000 à 5 000 banenschrappingen voor 2016. Meer dan 10 000 agentschappen zijn in 20 jaar gesloten. En dit is niet gedaan. ING België voorziet 40 sluitingen voor 2015 en BNP Fortis kondigt 150 sluitingen aan.

De miljarden die de Staat heeft gegeven om «de banken te redden» dienen aan de bankiers om met de speculatie door te gaan en de wereld steeds meer in de crisis te dringen. De banken moeten onteigend worden en onder de controle van de werkers komen!

Bedrijfsnieuwtjes

Audi / VW - Vorst

We zijn allemaal tijdelijk

Er lopen steeds meer geruchten over een eventuele vermindering van de productie voor volgend jaar. En hiermee beschouwingen over het aantal tijdelijke collega's die aan de deur zouden vliegen.

Zoals gewoonlijk probeert de directie ons te verdelen door te laten geloven dat slechts één categorie van werkers wordt aangevallen. Maar men moet zich maar ééns inbeelden hoe de vaste contracten op hun eentje de kettingen zouden laten draaien en het wordt duidelijk dat de werkomstandigheden voor iedereen zouden verslechteren!

Zo moeten de enen in de werkloosheid wegwijnen en de anderen zich kapotwerken zodanig dat de familie Piëch en Porsche miljarden kunnen blijven opstapelen, ondanks de crisis?

Daar is geen denken aan! Als de productie daalt, moet het werk onder iedereen verdeeld worden door van de winsten te nemen om de lonen van iedereen te behouden! Er zal hen in ieder geval goed genoeg overblijven om hun luxelevens te houden.

Uitbuiting light?

Voor de vakantie heeft de directie een tevredenheidsenquête gedaan over de aangepaste posten. Het was moeilijk om te antwoorden omdat de werkdruk op wat ze een aangepaste post noemen, vaak zwaarder is dan wat de normale werkdruk was voor de herstructurering. Alle posten zouden eigenlijk aangepast moeten worden, zodanig dat de aangepaste posten echt verlicht zouden zijn. Maar zo'n antwoord stond niet op hun papiertje.

En wanneer je van de vakantie terugkomt, moet je vaststellen dat de ploeg opnieuw verminderd is...

Het is zoals lightdranken: minimaal effect op je gezondheid, maar je wordt er zeker misselijk van!

De toekomst, laten we hierover praten!

Donderdag 26 september heeft de directie de hoofddélégues bijeengeroepen voor een vergadering over « de toekomst van Audi ».

Het is over onze toekomst dat het gaat en het zijn wij die zouden moeten vergaderen om te bespreken hoe zich te verdedigen tegen de voorspelbare aanval van de directie.

Durobor - Zinnik

Ze beroven onze levens

“De kassen zijn leeg” antwoordden de chefs om de niet-vernieuwing van de tijdelijke collega's te rechtvaardigen. Maar in werkelijkheid volgt de directie zonder complexe de wet over het tijdelijk in dienst nemen gewoon niet. In Mechaniek en Fabricage bijvoorbeeld maken de tijdelijke krachten permanent deel uit het personeel dat nodig is om de productie te maken. Ze zijn hier dus helemaal niet “voor vervangingsopdrachten of voor momenten van extra activiteit”.

Wanneer de opeenhoping van hun interimopdrachten maakt hen kans om een vast contract te krijgen stuurt de directie hen naar de werkloosheid om er nieuwe in dienst te nemen. Iedereen weet dat, ook minister Marcourt wanneer hij tekent voor een subsidie ten voordele van de winsten van Décover.

Duitsland: er is geen mirakel, wel een klassenoorlog!

Angela Merkel heeft de parlementsverkiezingen zonder enige moeite gewonnen. Terwijl de crisis de meerderheden in heel Europa heeft omgezet, blijkt de hervervorming van Merkel voor een derde mandaat een uitzondering.

Een uitzondering die ons wordt uitgelegd door het zogenaamd Duitse economische mirakel. Duitsland zou de crisis «zonder problemen» doorgevoerd hebben, zeggen de enen; wanneer anderen beweren dat het land sterker eruit is gekomen dan het is ingegaan. Vanuit het standpunt van de burgerij is er hier geen twijfel over. Ze heeft van de crisis geprofiteerd. Ze heeft herstructureert, bedrijven rendabeler gemaakt en aan competitiviteit gewonnen. En ze heeft dat op de enige mogelijke manier gedaan: tegen de werkers.

De tijdelijke werkloosheid en de loonverlagingen zijn systematisch geworden. Toen de bestellingen met 20% daalden, werden de lonen met 20% verminderd. Premies, uren, bemanning werden aan de patronale noden aangepast. De loontrekkenden hebben als schokbrekers gediend. Hoe deden de arbeiders om met een besnoeid loon te leven? Zij die het «Duitse succes» loven hebben zich hier niet in geïnteresseerd.

Het grote patronaat heeft zich niet gegeneerd om fabrieken te sluiten en ontslaan. Alleen in één stad van de Ruhr heeft Nokia haar fabriek gesloten en Opel gaat haar fabriek sluiten door bijna 7 000 werkers op straat te zetten, zonder de duizenden toeleveranciers mee te tellen. Enkel het faillissement van de winkelketen Schlecker heeft 25 000 ontslagen veroorzaakt.

Wat de bewering betreft dat

Duitsland «de massawerkloosheid heeft uitgeroeid» is het een schandelijke leugen. Er zijn nog steeds 3 miljoen werklozen. En dat cijfer verbergt vooral 8 miljoen arme werkers.

Sommigen onder hen moeten zich tevreden stellen met enkele uren werk per week voor maximaal 450 euro per maand, wanneer anderen worden verplicht om werk van algemeen belang uit te voeren voor 1 € per uur. Ze worden niet als werkloze geteld maar ze zoeken wel een deftige baan met een deftig loon!

Er is geen mirakel. Duizenden ontslagen arbeiders werden bijvoorbeeld weer tewerkgesteld als tijdelijke krachten in hetzelfde bedrijf, op dezelfde post en met dezelfde uren, maar met 500, 600, en zelfs 900 euro minder op hun loonfiche. Ja, dit is inderdaad een goede marge voor de patroon.

Zonder twijfel is het nog steeds beter om arm en werkloos in Duitsland te zijn, dan in Polen, Roemenië of in Griekenland. Dit is misschien wat sommige kiezers van Merkel hebben gedacht.

En welke redenen hadden de Duitse werkers om de sociaaldemocratische partij, de SPD, te kiezen boven de CDU, de partij van Merkel?

Wanneer ze aan de macht zijn zie je geen verschil tussen de SPD en de CDU. De twee partijen hebben trouwens van 2005 tot 2009 samen in de regering gezeten en ze zijn bereid om het opnieuw te doen.

Bovendien zijn er velen onder de arbeiders en de armste die de politiek van de SPD toen Schröder in de jaren 2000 bondskanselier was, niet vergeven. Met de Hartz-wetten heeft hij met een ongezien geweld de rechten van de

loontrekkenden aangevallen: verlaging van de werkloosheidsuitkeringen, verlaging van de pensioensrechten, veralgemening van kleine jobs, flexibiliteit van de lonen...

In Duitsland is het links, de SPD, die het vuile werk tegen de werkers heeft gedaan zodanig dat Merkel niet veel meer had te doen, behalve de moed van Schröder te feliciteren!

Ja, wat in Duitsland gebeurd moet een les voor ons zijn. In Duitsland is de ongelijkheid ongezien groot. Steeds meer werkers moeten twee, en soms drie, baantjes gelijktijdig bezitten om te leven. Gepensioneerden moeten na hun 65, 67 terug aan de slag. De levensverwachting gaat in sommige regio's achteruit. Dit is wat de verdedigers van het kapitalisme een «succes» noemen. Dit is wat voor hen een welvarend en competitief land is!

Alle politici, zowel uit links als rechts, die de voorrang geven aan de competitiviteit, aan de rendabiliteit van de kapitalen door ons uit te leggen dat het morgen beter voor iedereen zal gaan, zijn leugenaars. Duitsland geeft er ons een bewijs van. De markt, de concurrentie, de wetten van het kapitalisme leiden ertoe de werkers op te offeren op het altaar van de competitiviteit, zelfs in de landen die het best doen.

De patronale belangen en de belangen van de werkers kunnen niet samengaan. De werkers zullen zich op een efficiënte wijze kunnen verdedigen enkel als ze hier overtuigd van zullen zijn. Het is hun competitiviteit, of onze banen. Het zijn hun winsten, of onze lonen. Het zijn hun bevoorrechten, of onze pensioenen. Het zijn zij of wij!

Hun herstel

In de V.S. is de verkoop van auto's weer van 10,4 miljoen in 2009 naar 16 miljoen gestegen. Dit nadert het record van 17 miljoen verkochte wagens in 2005. Maar sindsdien hebben de grote

automerken 27 fabrieken gesloten, 280.000 banen geschrapt en de lonen verlaagd. Het is door de overblijvende fabrieken ten hoogste te laten draaien en door de werkers extra uit te buiten dat de

kapitalisten van de autosector deze productie en deze winsten laten maken, die weer de pan uitswingen.

Dit is het herstel waarover ze het hebben. Het heeft niets om de werkers te bieden.

Subprimes zijn niet dood

Wat deze spectaculaire stijging van de autoverkoop in de V.S. mogelijk heeft gemaakt zijn in het bijzonder de kredieten die de autofirma's aan de kopers toegeven. De voorwaarden lijken vaak op de hypothecaire kredieten subprimes die uiteindelijk de bankcrisis in 2008 hadden veroorzaakt: buitensporige rentevoeten en lange terugbetalingstijd die soms tot 10 jaar oplopen!

Niet zeker dat de illusie even lang als de kredieten zal duren!

Een explosief systeem

In 1961 heeft een waterstofbom, die 260 keer krachtiger was dan Hiroshima, Washington, New-York en Philadelphia bijna verwoest, wat miljoenen slachtoffers zou hebben gemaakt. Een Amerikaanse bommenwerper is tijdens het vliegen uiteengegaan en heeft daarvoor twee H-bommen verloren, wat het aansteken van één van de twee heeft veroorzaakt. Alleen door het slecht functioneren van een schakelaar hebben ze de ramp vermeden. Alleen tussen 1950 en 1968 zijn er 700 „significante ongelukken gebeurd met 1.250 nucleaire wapens“ in de V.S. Toen stelde een hysterische propaganda Sovjet-Unie voor als „een bedreiging voor de vrije wereld“. Maar juist na 1945 is het nucleaire arsenaal door de kapitalistische leiders ontwikkeld om hun overheersing op de planeet te behouden. En het risico om door hun eigen wapens vernietigd te worden heeft hen niet tegengehouden. Een einde maken aan het kapitalisme is een levensvraag voor de mensheid.

Een ziekte die niet meer zou moeten bestaan, in een systeem dat niet meer zou moeten bestaan

Er zijn 200.000 nieuwe gevallen van lepra per jaar in de wereld, en deze cijfers stijgen zelfs, omdat de ellende verspreidt en de armen geen toegang hebben tot antibiotica... De meest getroffen landen zijn Brazilië en India en 70% van de geregistreerde gevallen zijn in Azië.

Als deze ziekte vandaag nog steeds bestaat terwijl men geslaagd is om die in Europa en in Noord-Amerika uit te roeien, is het wegens de ellende waartoe de meerderheid van de mensheid wordt gedwongen door het kapitalisme. Er is geen vaccin tegen lepra, er is er ook geen tegen kapitalisme, maar als lepra gezorgd kan worden, moet het kapitalisme omvergeworpen worden!

Wereldcup 2020

44 Nepalese arbeiders zijn gestorven tijdens het bouwen van de voetbalstadions voor de Wereldcup in Qatar. In omstandigheden die aan slavernij doen denken zwoegen duizenden migrante werkers 12 uur per dag onder temperaturen rond de 50°. Hun paspoort worden in beslag genomen, hun loon soms ook, ze worden door ziektes uitgeroeid, ze leven „in een openluchtgevangenis“ volgens de woorden van de ambassadeur van Nepal in Qatar. Dat houdt de Qatarrese leiders niet tegen om te slapen, noch de verantwoordelijken van de FIFA, en zeker niet de aandeelhouders die de sappige winsten van deze business zullen wegkapen.

Lampedusa

Donderdag 10 oktober is een boot vol migranten op een honderdtal meters van het Italiaanse eiland Lampedusa gezonken. 155 overlevende hebben hulp kunnen krijgen, van 400 tot 500 passagiers die op de boot zaten. En het weekend nadien nog zijn er enkele tientallen anderen om het leven gekomen in een gelijksoortige schipbreuk.

Zolang dat er ellende en oorlog zullen zijn, zullen er werkers zijn die bereid tot alles zullen zijn om elders een beter leven te vinden. De Europese leiders die krokodillentranen hebben gestort, steunen dictaturen, helpen de patrouilles om de wereld te plunderen, maar weigeren een klein deel van hun rijkdom eraan te besteden om de vluchtelingen deftig op te vangen.

(Rijke) vreemdelingen zijn altijd welkom

In Nederland is het niet makkelijk om voor een vreemdeling een verblijfsvergunning te verkrijgen – tenzij hij 1,25 miljoen euro in zijn valieske meebrengt « om in de economie van het land te investeren ». In Portugal is maar één miljoen euro genoeg, in Ierland is het 500 000 en in Hongarije 250 000 om de rode loper afgerold te krijgen. In Cyprus kan men zelfs de nationaliteit krijgen... op voorwaarde 10 miljoen te hebben om in het eiland te investeren, of 15 miljoen om in de lokale banken te plaatsen. Wat Spanje betreft, zou ze een paspoort toestaan aan elke vreemdeling die het zou aanvaarden voor 2 miljoen overheidsschuld over te nemen.

Het wordt dus bevestigd dat het beter is, als men een vreemdeling is in het kapitalistische Europa, om een rijke speculant te zijn, of een uitbouter of een rijke erfgenaam, dan een werker, met of zonder papier.